

[Miljøministeren]

Statsskovdistrikterne skal også sikre, at løvskovbryn og egekrat bevares, og at søer, vandløb, moser, heder, strandenge eller strandsumpe, der hører til fredskov, ikke dyrkes, afvandes, tilplantes eller på anden måde ændres. Distrikterne skal i givet fald gøre skovejerne opmærksomme på forhold i skoven, der ikke opfylder skovlovens krav, ligesom de har hjemmel til efter en konkret vurdering at dispensere fra skovloven.

Distrikterne kan træffe afgørelser om, at forholdene skal bringes i orden inden en vis frist, herunder hvordan arbejdet skal gennemføres, og hvilke træarter og dyrkningsmetoder der skal anvendes. I alvorligere tilfælde kan distrikterne udstede påbud og derefter ved dom få pålagt skovejeren at bringe orden i tingene. Efterkommes et påbud fra domstolene ikke, kan statsskovdistriktet for ejerens regning foretage det nødvendige.

Skovloven åbner også op for, at der i særlig alvorlige tilfælde og ved dom er mulighed for at nedlægge hugstforbud eller beslutte, at statsskovdistriktet i et nærmere fastsat tidsrum tager skoven i drift for ejerens regning.

Skovlovens bestemmelser om påbud er fastsat i lovens §§ 31-33, som afløste den tidligere lovs § 9. De påbud, som gennem årene er givet, har fulgt den linie, der er blevet fastlagt gennem den mangeårige skovlovsadministration.

Det vil ikke være muligt uden et meget stort ressourceforbrug at gennemgå alle de påbud, der er givet, før den ny skovlov trådte i kraft.

Det kan imidlertid oplyses, at statsskovdistrikterne som 1. instans og Skov- og Naturstyrelsen som klagemyndighed tilsammen har udstedt/stadfæstet ca. 40 påbud siden juli 1989.

I vedlagte bilag 1 (ikke optrykt her) findes en oversigt over de afgjorte sager. Af disse påbud har det været nødvendigt at følge 5 op ved domstolene. Der er indtil nu afgjort 2 sager. I den ene var forholdet delvis blevet lovliggjort, inden sagen kom for retten, og der fastsattes en frist for den resterende lovliggørelse. I den anden sag blev skovejeren idømt en bøde på 2.000 kr. med forvandlingsstraf til hæfte i 8 dage. Hvis påbudet ikke blev efterkommet inden en bestemt dato, blev det yderligere pålagt skovejeren at betale en tvangsbøde på 2.000 kr. for hver påbegyndt måned efter fristens udløb.

I de fire år, den ny skovlov har været i kraft, har der, som det fremgår, kun været ganske få sager, som har medført indbringelse for domstolene, og ingen, der har udløst de alvorlige

reaktioner fra skovlovsmyndigheden, som loven hjemler, jf. i øvrigt besvarelsen af spm. nr. S 1235.

Årsagen hertil skal nok findes i den respekt, der igennem mange år har stået om fredskovsbegrebet, og i den kendsgerning, at skovejerne følger statsskovdistrikternes vejledning, således at egentlige påbud i vid udstrækning kan undgås.«

Spm. nr. S 1235

Til *miljøministeren* (28/7 93) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange retssager der har været ført/føres på nuværende tidspunkt mod Skov- og Naturstyrelsen angående forskellige påbud, samt oplyse, hvor mange af disse der er afgjort, hvor mange Skov- og Naturstyrelsen har vundet, hvor mange sager der er vundet af private skovejere, og hvor mange retssager der endnu ikke er afgjort?«

Svar (6/8 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Der spørges indledningsvis, hvor mange retssager der har været ført/føres på nuværende tidspunkt mod Skov- og Naturstyrelsen angående forskellige påbud.

Skov- og Naturstyrelsen lægger til grund, at spørgsmålet drejer sig om retssager/påbud i henhold til skovloven (lov nr. 383 af 7. juni 1989). I denne lovs § 31 har miljøministeren hjemmel og kompetence til at give påbud om at berigtige et forhold, når der konstateres overtrædelse af skovlovgivningen. Ministerens kompetence er ved bekendtgørelse nr. 994 af 14. december 1992 delegeret til Skov- og Naturstyrelsen, som ved cirkulæreskrivelse af 15. juli 1992 har videredelegeret kompetencen til de lokale statsskovdistrikter. Distrikternes afgørelser kan påklages til styrelsen, hvis afgørelser, jf. den nævnte bekendtgørelse, er endelige inden for det administrative system, men kan indbringes for domstolene.

Der er efter den ny skovlovs ikrafttræden til dato ingen private skovejere, der har anlagt sag mod styrelsen med påstand om, at et påbud ikke var i overensstemmelse med skovlo-